

въ Чирпанъ обявили стачка, понеже не имъ била изплатена заплатата за нѣколко месеци, обаче, учителитѣ, които сжщо не сж получили за 4—5 месеци заплатата, мълчатъ. . . На това волско търпение трѣбва да се тури край. Следъ като се изчерпятъ всички срдства за борба и се не получатъ резултати, трѣбва да се тури въ действие последното и най-ефикасно легитимно срдство — *стачката*, която, безспорно, нѣма да остане като изолиранъ фактъ въ нашия общественъ животъ, а ще привлѣче на своя страна симпатиитѣ и подкрепата въ всѣко отношение на цѣлокупния борчески интелектуаленъ и физически пролетариатъ, който сжщо се огхва и изнемогва подъ тежестта на веригитѣ, които учителството мъкне въ днешното капиталистическо общество и на което класовата държава винаги, когато се е борило за по-сносенъ животъ, е отговаряла: „много сте; държавата нѣма срдства“. А тия срдства, както „не сж се намѣрили“ до сега, така „нѣма да се намѣрятъ“ и въ бъдеще, ако учителството продължава да си служи съ досегашнитѣ оржжия въ своята борба и не прибѣгне до по-активни и по-осезателни, които изисква и налага новото време. Безумие е да си служишъ съ кримкова пушка, когато насреща ти противникътъ излиза съ манлихера, танкове и въздушна бомбардировка: поражението ти е неизбѣжно. Върху това учителството има сериозно да се позамисли, а профопозицията да употреби всичкитѣ си усилия, за да разгори борбитѣ и ги доведе до логическия имъ край.

XI.

За „придобивкитѣ“ на БУС.

Придобивка е всичко, което наемникътъ извоюва отъ своя господарь и, обратно, загуба е това, което той е ималъ и му е отнето отъ него. Това положение еднакво важи, както за частния, така и за държавния наемникъ.

БУС обича много да се хвали съ своитѣ „придобивки“, даже има написано цѣло съчинение за тѣхъ. Съ тѣзи „придобивки“ обикновено се спекулира и се заблуждава младото и непосвѣтено въ борбитѣ на БУС младо учителство.

„Придобивкитѣ“, доколкото ги има въ далечното минало, като: премахването на § 24 отъ „Инструкцията за уредбата и управлението на основнитѣ народни училища“, изравнението на заплатитѣ между селски и градски учители и между учители и учителки; намалението съ 75% по пжтуването по БДЖ и пр. не се извоюваха отъ държавата чрезъ борба, а се подариха отъ нея на учителството по добре пресмѣтнати нейни смѣтки. Тѣзи „придобивки“ се дадоха, или защото причинитѣ, които ги предшествоваха и пречеа да се дадатъ, бѣха станали безпредметни и безвредни, или пъкъ да се хвърли прахъ въ очитѣ на организираното учителство и се замѣгли още повече съзнанието му и убеждението му, че съ книжни резолюции-протести могатъ да се правятъ завоевания, безъ тѣ да сж подкрепени отъ борчески акции. Нѣкои отъ тѣзи „придобивки“, като напр. нама-